

Lukáš 2:49b Nevěděli jste, že musím být ve věcech svého Otce? [n.: musím být tam, kde jde o věc mého Otce; n.: musím být v domě svého Otce]

DA – Touha věků 84.1 Židovské děti byly od nejútlejšího věku zahrnuty požadavky rabínů. Pro každou činnost byla předepsána přísná pravidla, a to až do nejmenších detailů života. Pod vedením rabínů se mladí lidé seznamovali s nesčetnými předpisy, které měli jako pravověrní Izraelci dodržovat. Ježíš se však o tyto věci nezajímal. Od dětství jednal samostatně a nezávisle na rabínských zákonech. Vytrvale studoval starozákonní spisy a vždycky říkal: “Tak praví Hospodin.” (srv. TV 51.1)

DA – Touha věků 84.2 ... Nenapadal nařízení či praktiky učenců, ale když Mu někdo vytýkal Jeho vlastní prosté návyky, vždy své jednání obhájil Božím slovem. (srv. TV 51.2)

DA – Touha věků 85.1 Ježíš byl velmi laskavý, pokorný a zdrženlivý. Každého, s kým přicházel do styku, se snažil potěšit. Právě proto se zákoníci a starší lidu domnívali, že Ho svým učením snadno ovlivní. Snažili se Ho přimět k tomu, aby přijal rabínské zásady a tradice z dávných dob, které se v židovském národě předávaly z generace na generaci. On však žádal, aby je podložili Písmem. Byl ochotný uposlechnout každého slova vycházejícího z Božích úst, ale nemohl se řídit lidskými výmysly. Ježíš znal Písmo od začátku do konce a vykládal jej v jeho pravém významu. Rabíni se cítili zahanbeni, že je poučuje dítě. Tvrdili, že to oni jsou povoláni vysvětlovat Písma a Ježíš má jejich výklad přijmout. Pobuřovalo je, že jim odporuje. (srv. TV 51.3)

DA – Touha věků 85.2 Věděli, že v Písmu žádné opodstatnění pro své tradice nenajdou. Uvědomovali si, že v duchovním chápání je Ježíš mnohem dále než oni. Přesto je však rozčilovalo, že se nechce podřídit jejich příkazům. Stále se jim nedařilo Ho přesvědčit, a proto vyhledali Josefa a Marii a stěžovali si na Jeho neposlušnost. Byl tedy pokárán a napomenut. (srv. TV 51.4)

DA – Touha věků 86.1 Ježíš začal samostatně pracovat na formování svého charakteru již v dětství a od poslušnosti Božímu slovu Jej nemohla odvrátit ani láska a úcta k rodičům. Všechno, co dělal jinak než jak bylo rodinnou zvyklostí, zdůvodňoval slovy: “Psáno jest.” Rabíni Mu však svým vlivem ztrpčovali život. Už v mládí se musel naučit tvrdé lekci mlčení, trpělivosti a vytrvalosti. (srv. TV 52.1)

DA – Touha věků 86.2 Jeho bratři, jak lidé říkali Josefovým synům, stáli na straně rabínů. Trvali na tom, že tradice se musí dodržovat, jako by to byly Boží požadavky. Považovali dokonce lidská nařízení za důležitější než Boží slovo a Ježíšovo jasné rozlišování pravdy a bludu je dráždilo. Jeho důsledné zachovávání Božího zákona považovali za tvrdohlavost. Překvapovaly je Jeho znalosti a moudrost, s jakou odpovídal rabínům. Věděli, že Ho nevzdělávali moudří učenci, a přesto museli uznat, že On je učitelem pro ně. Uvědomovali si, že má vyšší vzdělání než oni. Nepochopili však, že má přístup ke stromu života, ke zdroji poznání, který oni sami neznali. (srv. TV 52.2)

DA – Touha věků 87.3 Ježíš měl své bratry rád a vždy se k nim choval nesmírně laskavě. Oni však na Něj žárlili a vyzývavě Mu dávali najevo svou nedůvěru a opovržení. Nedokázali pochopit Jeho chování. V Ježíši se střetávaly velké protiklady. Byl Božím Synem, a přitom bezmocným děťátkem. Byl Stvořitelem světů, patřila Mu země, a přece se na každém kroku svého pozemského života potýkal s chudobou. Jeho velikost a důstojnost byly pravým opakem lidské pýchy a povýšenosti. Spokojil se s tím nejponíženějším postavením a nikdy neusiloval o světskou slávu. To Jeho bratry rozčilovalo. Nedokázali pochopit, jak může být navzdory všemu strádání a utrpení tak klidný a vyrovnaný. Nevěděli, že se kvůli nám stal chudým, abychom „[jeho chudobou zbohatli](#)“ (2. Korintským 8,9). (srv. TV 52.6)

DA – Touha věků 90.1 Kristův život se vyznačoval úctou a láskou k matce. Marie v hloubi duše věřila, že to svaté dítě, které se jí narodilo, je zaslíbeným Mesiášem, ale neodvažovala se o své víře hovořit. Po celou dobu Jeho života na zemi byla účastná Jeho utrpení. Se zármutkem sledovala všechny zkoušky,

které na Něj v dětství a mládí doléhaly. Když pochopila, že Ježíš jedná správně, hájila ho, a tím se sama dostávala do těžkých situací. Byla přesvědčena, že vztahy v rodině a matčina láskyplná péče mají zásadní vliv na utváření charakteru dítěte. Josefovi synové a dcery to dobře věděli. Upozorňovali Ježíše na její starostlivost a snažili se tak usměrnit Jeho jednání podle svých vlastních představ. (srv. TV 54.6)

DA – Touha věků 90.2 Marie Ježíše často napomínala a přemlouvala Ho, aby se přizpůsobil zvyklostem rabínů. On se však nenechal přesvědčit, aby své zvyky změnil, aby přestal rozjímat o Božích činech a pomáhat trpícím lidem nebo dokonce němým zvířatům. Když kněží a učitelé po Marii požadovali, aby jim pomohla Ježíše usměrnit, velmi ji to trápilo. Když jí však Ježíš na textech z Písma ukázal, že jedná správně, v jejím srdci zavládl pokoj. (srv. TV 54.7)

DA – Touha věků 90.3 Někdy váhala a nemohla se rozhodnout mezi Ježíšem a Jeho bratry, kteří nevěřili, že Ho poslal Bůh. Důkazů o Jeho božském charakteru však bylo dostatek. Marie viděla, jak se obětuje pro dobro druhých. S Jeho příchodem vcházela do domu čistota a Jeho život působil ve společnosti jako kvas. Bezúhonný a neposkvrněný Ježíš žil mezi bezohlednými, hrubými a nezdvořilými lidmi, mezi nepoctivými celníky, lehkomyšlnými hýřily, nečestnými Samaritány, pohanskými vojáky, nevzdělanými a obhroublými venkovany a další bezpočetnou směsicí lidí. Slovy soucitu povzbuzoval unavené, kteří klesali pod tíhou svého břemene. Pomáhal jim a stále znovu jim vyprávěl o Boží lásce, milosrdenství a dobrotě, které poznal v přírodě. (srv. TV 55.1)

DA – Touha věků 92.1 Ježíš uzdravoval tělo i nitro. Zajímal se o každého trpícího. Nehledě na velikost utrpení soucítit se všemi a všem přinášel úlevu. Jeho laskavá slova na ně působila jako hojivý balzám. (srv. TV 55.3)